ततो वृषो बाणनिपातकोपितो महोरगो दण्डविघट्टितो यथा। तदाशुकारी व्यसृजच्छरोत्तमान् महाविषः सर्प इवोत्तमं विषं।

जनार्द्दनं द्वादशभिः पुराऽभिनत् नवैर्नवत्या च शरैस्तथाऽर्ज्जुनं। शरेण घोरेण पुनश्च पाण्डवं विदार्य्य कर्णो व्यनदज्जहास च।
तमस्य हर्षं मम्लुषे न पाण्डवो बिभेद मर्म्माणि ततोऽस्य मर्म्मवित्। परःशतैः पत्रिभिरिन्द्रविक्रमस्तथा यथेन्द्रो बलमोजसा रणे।
ततः शराणां नवतिं तदाऽर्जुनः समर्ज्ज कर्णेऽन्तकदण्डसन्निभां। तैः पत्रिभिर्व्विद्धतनुः स विव्यथे तथा यथा वज्रविदारितो ऽचलः। ४९९०

मणिप्रवेकोत्तमवज्रहाटकैरलंकृतं चास्य वराङ्गभूषणं। प्रविद्धमुर्व्यां निपपात पत्रिभिर्द्धनञ्जयेनोत्तमकुण्डलेऽपि च।
महाधनं शिल्पिवरैः प्रयत्नतः कृतं तदस्योत्तमवर्म्म भास्वरं। सुदीर्घकालेन ततोऽस्य पाण्डवः क्षणेन बाणैर्व्वहुधा व्यशातयत्।
स तं विवर्म्माणमयोत्तमेषुभिः शितैश्चतुर्भिः कुपितः पराभिनत्। स विव्यथेऽत्यर्थमरिप्रताडितो यथातुरः पित्तकफानिल ज्वरैः।

महाधनुर्म्मण्डलनिःसृतैः शितैः क्रियाप्रयत्नप्रहितैर्व्वलेन च। ततश्च कर्णं बहुभिः शरोत्तमैर्व्विभेद मर्म्मस्वपि चार्जुनस्त्वरन्।
दृढाहतः पत्रिभिरुग्रवेगैः पार्थेन कर्णो विविधैः शितायैः। बभौ गिरिर्गैरिकधातुरक्तः क्षरन् प्रपातैरिव रक्तमम्भः। ४९९५

ततोऽर्ज्जुनः कर्णमवक्रगैर्नवैः सुवर्णपुङ्खैः सुदृढैरयस्मयैः। यमाग्निदण्डप्रतिमैस्तनान्तरे पराभिनत् क्रौञ्चमिवाद्रिमग्निजः।
ततः शरावापमपास्य सूतजो धनुश्च तच्चक्रशरासनोपमं। ततो रथस्थः स मुमोह च स्खलन् प्रशीर्णमुष्टिः सुभृशाहतः प्रभो।
न चार्जुनस्तं व्यसने तदैविवान्निहन्तुमार्य्यः पुरुषव्रते स्थितः। ततस्तमिन्द्राबरजः सुसम्भ्रमादुवाच किं पाण्डव हे प्रमाद्यसे।
नैवाहितानां सततं विपश्चितः क्षणं प्रतीक्षन्त्यपि दुर्व्वलीयसां। विशेषतोऽरीन् व्यसनेषु पण्डितो निहत्य धर्म्मञ्च यशश्च विन्दते।

तदेकवीरं तव चाहितं सदा त्वरस्व कर्णं सहसाऽभिमर्द्दितुं। पुरा समर्थः समुपैति सूतजो विध्य त्वमेनं नमुचिं यथा हरिः। ४९००

ततस्तदेवेत्यभिपूज्य सत्वरं जनार्द्दनं कर्णमविध्यदर्जुनः। शरोत्तमैः सर्व्वकुरूत्तमस्त्वरन् तथा यथा शम्बरहा पुरा बलिं।
साश्वन्तु कर्णं सरथं किरीटी समाचिनोद्भारत वत्सदन्तैः। प्रच्छादयामास दिशश्च बाणैः सर्व्वप्रयत्नात्तपनीयपुङ्खैः।
स वत्सदन्तैः पृथुपीनवक्षाः समाचितः सोऽधिरथिर्व्विभाति। सुपुष्पिताशोकपलाशशाल्मलिर्यथाऽचलश्चन्दनकाननायुतः।
शरैः शरीरे बहुभिः समर्पितैर्व्विभाति कर्णः समरे विशाम्पते। महीरुहैराचितसानुकन्दरो यथा गिरीन्द्रः स्फुटकर्णिकारवान्।

सबाणसंघान् बहुधा व्यवासृजन् विभाति कर्णः शरजालरश्मिवान्। सलोहितो रक्तगभस्तिमण्डलो दिवाकरोऽस्ताभिमुखो यथा तथा। ४००५

बाहुन्तरादाधिरथेर्व्विमुक्तान् बाणान्महाहीनिव दीप्यमानान्। व्यध्वंसयन्नर्जुनबाहुमुक्ताः शराः समासाद्य दिशः शितायाः।
ततः स कर्णः समवाप्य धैर्य्यं बाणान् विमुञ्चन् कुपिताहिकल्पान्। विव्याध पार्थं दशभिः पृषत्कैः कृष्णञ्च षड्भिः कुपिताहिकल्पैः।

ततः किरीटी भृशमुद्यनिःस्वनं महाशरं सर्पविषानलोपमं। अयस्मयं रौद्रमहास्त्रसम्भृतं महाहवे चेषुमनाः महामतिः।